

חלום של לילה בלב קיץ

מאת ויליאם שייקספיר

תיאטרון
בית ליסין
הבניין החדש
אלאני

מיסדת יו"ר אגודת הידידים:
גני ברנדס
מקימה ומנהלת אגודת הידידים:
פארה חודורוב

מרכזת אגודת הידידים:
מיכל ספיר

פליסידיס
מינייה
10,000 ש"ח ומעלה

ארחנו קולר ועומס
ארץ עז ועוד אמיני
בן-ימי ברכה רועי
בראנו בני ועמי
אחינו חתי
אלאוף שרה
אלבין גליה
אל-גור מלכה יובל
אמי דנה ושון
אנל ענת וארי
בהם משה וגו'
בוקשפן נורית עמרים
בוקשפן חתי אלדד
ביון חנה ורד
בארבובים נטלי צביקה
בימיני יהודית ויחזקאל
ברנר אבינה ורד
ברקת אלונה וארי
ברקת מיקי ושייקה
גאול בני לוי
גורן מיקי דרור רחל רופאי בלוק
גורני יענת
גלית רות
גלפני גליה
לבדור ברכה יעקב
ליקסמן דילי וסיף
נרביסני דנה וישראל
נרנז ד"ר צביה רופאי יוסף
נרביסני ורד אלי
נרביסני יפית
דברת מיני ואתרן ז'ל
דבני חנה ונצ'ה
דני גאון אבנר
דדנר ורד אבנר
דלפן חנה וארי
הרטיב זאב וקרן עדנה
הרסמן טימון ואליקס
זו נחפני גלע
זליג גילי ומיכל
צביה נרביסני אורנה וסיף
חנן פסי' ואריה
טולדאמ מיה
טימון יהודית ואבי
טייק עירנה
טימנה עמי ושלמה
טול דני ומדני
טורן אריאלה

כספי יהודית רופאי אליה
כרמון ציפי אריק
לוי ד"ר נסים
למן תמר וחתן
ליאו צביה וזן
ליאו צביה וזן
לנדא לאירה ואלי
מאירוביץ אילנה
מלכה שלומית ויחזק
מלצר חודית וארי
משפחת פדרבוש
נשיך נחמה וגו'
סבי עדי וחרון
סל מרשה ומיכל
סל רחל
סיון מרת וישה
סלע שרה רופאי מיכל
ספינג טניה אלדד
סקר רבקה וצוקן עמי
עוזי יורם ועוזי מאיר
עוראלטנה איס
פדרמן לאירה ומיקי
פוקס רעה ויחזק
פיני עעד
פיניור ורדה ובקי
פפשה אלי
פרי עדנה
פולקס אורנה וד"ר חיים
פנקלש שמואל ולבוקובי חן
צרוכלי חמי
צולגראמ מיכל ומיכל
קיימון עה וטראוס-קיימון עפורה
קרמון בלהה וצבי
קרן משפחת צבי ועפורה מיתר
רהב הילה ורני
רוה תמי יהודיה
רחן נפרון חן
רפפורט עירית
שרור זהבה ואריה
שטיינר ד"ר יוספה
שטראואלר בת-שבע
שי הדסה ומאיר
שרן מיקה
תאומים אידת וטסרכליכני משה
תאומים עירית ומשה
תנר חיה ומרמן
תחמות בעילום שם

אגודת ידידי תיאטרון בית לסיין
סנידה באפילי 2006
1538800 והלצטרפות-
03-7255338 סל

הפקה
מנהלת הפקות:
אדה ממקין
מנהל הצגה ראשי:
אלן פייטלוק
מנהל הצגות:
אסנת נבאי
אורנה דויטש
רנית זלף
רוי יקואל
אורית עזריאל
שרון ספירא
ארז שפר

חברי ההנהלה
הציבורית
עוזי ברנע - יו"ר
עון אברהמי
פרופ' נ'ב אהיסוב
איל ארד
נתנאל גלעד'
רמי בן-גל
רוית דוד-פידל
אורית וינס
שלום חבושוב
אבידור לוי
אריה מנדל
אריאל קפון

מנהלת התיאטרון:
צפי פיוס
מנהל אדמיניסטרטיבי:
צבי ירון
מנהלת כספים:
מיכל דביר-חן
תחזאי בית:
הלל מיטלפונקס
הדמיונות התיאטרון:
אדמיני מילשטיין

יעצת מוספית: ע"ד אורנה לוי
רוה חשבון: צבי ורדי
צוות טכני
מנהל טכני: שבעי ביבלש
מנהל במה אחל: אלרונט בנדור
מנהל כמות: משה יצחקי, נבאי,ן
ליאו רובינצ'יק
ברוך דודיה, דיאל לוי, סטן מוקד,
אברהם נתנאל, יואל סאלס
סטיסילס סוסקין, נחום רן,
עבדי ביה: זו אורפי,
יורה סבר, דיאל ברן,
מיה סטילאר, גיא קורספיל
מנהל חן: חודיה: ראובן וולנר
טורניקוב: אריה-גור אהר'ה,
צפירי דן, פרינס דלריה,
שמואל סם, נרנזי חזקאיק,
זאב נבון, אולק טספוב,
ליאו עזרי, יואל עזריה,
דולב ציגל
מנהל חן: חנה: גיורא הרמן
הנהלת: אבישי אסור,
חברת אלפיה: ר' בליצבלאט,
עמר ברן, עומר לוביץ',
עופר בן חמון, ר' ליאו דלמן,
ססן סוסניבקר, יעדי פולמן,
שיר יורי שבנבויץ
מנהל ייצור: רמי דקל
מנהל אביזרים: אריה האובן
מנהלת חן: הלבה:
מלישות: נצח אלמס, שי ברמק
ולדיה חלומן, מריאנה גרייב,
יעל קהן, מיכל לני,
נושה חרונליס, אסיה גלן,
אורנה סגל, מריאנה פיקלשטיין,
אילנה פרמגן, מריאנה צורילוב,
אורנה שפיצר, מיטל שלום
אחראי טכניות: יעקב הכהן

מנהלה
מזכרת התיאטרון: תלמה נגור
מנהל שיווק: מיכה וייסמברג
מנהל שיווק חני: יואל הר-טר
מנהלת חן: מירכה:
עירית סחובינצ'יק
דבורה חני: צבור: זהו פידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
מנהלת מחלקה חינוכית: ניצה סכנר
מנהלת חן: טמיה: לילך פוחס
מחלקת מוזיקה:
דורית מוסבי, יהודית רוקבן
מזכרת בית:
עמי מאירסון, הילה כהן פלקון
סיוני לזמנה אדמיניסטרטיבי:
רנה חיים
מנהלת השבועות: ראשית:
תלמה מינגו
שענת סכר: ברכה שטורן
חן: הילה: השבועות:
חוזר מנהל: טלי חובב, מירב כהן
פיוח הבהיר: טל שני-וייסמברג
מנהל חן: שיווק: טלפני:
קופל סלבה, שנה חנובר
מנהל שירות לקוחות:
טל ישיני, כלית סטמקור
צבי שרות לקוחות:
כיסון מירה, בן-דן רות,
בן שמש יענת, גלעם שרה,
זילר אסף, חן רותי, חרית אליה,
יקייר גילי, שירה לו, נמאה שירה,
מירז עילה, סברוב מאיה,
פרץ זלמן, אורמון אילונה,
ששי יואב, שילה מיר, שי גיית
מזכרת: דבורה אהרן
אריק: שי מרקוס
אחזקת בניין ומחסן:
משה עזר, גול ירון, איציק סלחי'
אחראי: סדרנים: שלמה דוידוב

חלום של לילה בלב קיץ

מאת ויליאם שייקספיר

תרגום:

דורי פרנס

בימוי וכוריאוגרפיה:

גלעד קמחי

תפאורה:

ערן עצמון

תלבושות:

אולה שבצוב

ניהול מוסיקלי ועיבודים:

אמיר לקנר

תאורה:

יחיאל אורגל

הדרכה קווילית:

דוקי עצמון

המשתתפים:

(לפי סדר הא"ב)

דניאל אפרת - מוט, נגר / פיה

דורו דהן - דמטריוס

דיקלה דהר -

פק (רובין גוד), לץ, סגן של אוברון

הילה זיתון - היפוליטה / טיטינה

רויטל זלצמן - הרמיה

ויסי טולדו - שרוך, סנדלר / הפיה קור

טל-יה יהלומי - הלנה

שחר ישי - ליסנדר

ניב לוי - אנאוס / תחת, רפד

קובי מורסיאנו -

שרימפ, טבח / הפיה אפוני

גיא מסיקה - תזאוס / אוברון

אבי סלמה - חוט, חייט / הפיה חרדל

גלעד קמחי/אופיר וייל - סיד, סייד / פיה

משך ההצגה: כשעתיים. כולל הפסקה
תצגה ראשונה: 23.3.2009

חלום של לילה בלב קיץ

לוש עלילות מתרחשות בשתי ממלכות, ומשולבות זו בזו בליל קיץ. סיפורם של ארבעה צעירים עירוניים הקשורים במרחבי אהבה סובך, סיפורם של בעלי מלאכה העוסקים בהכנת הצצה לכבוד חתונתו של דוכס הציר וסיפור גינתם של מלכי הפיות – מתרחשים זה לזה זה בעיר ובעיר הסמוך.

במהלך ההכנות לחתונתו של הדוכס תואם, מגיע לבקח חושב העיר, המתלונן שבזו הרמיה סורבת להנשא לדמטריוס, הארוס שיעד לה, מפני שמרב מאהבת בליסנדר.

תואם מציב בפני הרמיה שתי אפשרויות, או שתתחרט על יום חתונתו או שתידון למוות.

הרמיה וליסנדר אינם מוכנים לקבל את רוע הגזירה ובורחים בחשאי לעיר.

לעיר מגיע גם דמטריוס, ששמע על המחזמה של השניים מפיה הלנה, חברתה של הרמיה, המאהבת בו ומצטרפת אליו.

לשם גם מגיעה להקה של בעלי מלאכה מהעיר, המכינה בסתר הצצה לכבוד חתונתו של הדוכס. ושם, ביער, נפלים כולם קורבן למשבר הנוכחי בממלכת הפיות השוכנות ביער. מלך הפיות אובדן, מסתכך עם מלכתו, טיטניה, ומחליט לנקום בה. הוא שולח את די מינו, השרן הערומים פק, להביא לו צמח המכיל כישוף של אהבה, שיטופף לעיני השניים ויגרום להם להתאהב ביצור הראשון שיראו כשפיקחו את עיניהם.

כך קורה שטיטניה, צופה הפרח טופף לעיניה, מתאהבת בהתעוררה באחד מבעלי המלאכה, שבכתיים פק, שבעשה קונדס, הצמיח על ראשו ראש חמור.

כך גם קורה שארבעת האוהבים מתכשפים אף הם מהצמח, וצצים כחולי אהבה זה אחר זה וזו אחר זה.

וכשלבסוף – אירועי הלילה הסוערים נראים כחלום של לילה בלב קיץ.

ויליאם שייקספיר

ויליאם שייקספיר (1564-1616) נולד בעיירה סטראטפורד על נהר אייבון במחוז וורוקשייר ממלכת אנגליה.

בזו של ג'ון שייקספיר, סוחר בכפופות, ומור ארוך, בת לאיש האצולה הכפרית, כבן לדמות בולטת בכפר, שייקספיר הורשה ללמוד בבית הספר בעיירה, שם קיבל חינוך כהוגן באותם הימים, ולמד את עיקרי דקדוק השפה הלטינית.

בגיל 18 נישא לאן האתאווה, שהייתה אז בת 26. תדעו של הנישואין, שנערכו ב-28 בנובמבר 1582, מראה כי שני עדים העידו כי אין כל מגיעה לנישואין אלו. נראה כי היה דוחק בארנן הנישואין, וכי אין היתה אז הרויח זה כשלושה חודשים. לאחר נישואיו כמעט אז תועדה פעילות כלשהי של שייקספיר עד שהגיע, מספר שנים לאחר מכן, בתחילת שנות התשעים של המאה ה-16, לזירה התיאטרונת בלונדון. שנים אלו ידועות כ"שנים האבודות" של שייקספיר, משום שלא ידוע ממה התפרנס ומדוע עזב את סטראטפורד. ב-26 במאי 1583 הוטבלה

בתו הראשונה, סוזנה, בסטראטפורד. בן בשם המנס ובת בשם ג'ורג' הוטבלו בסטראטפורד ב-2 בפברואר 1585.

בשנת 1592 היה שייקספיר למחזאי בלונדון. בנוסף להיותו מחזאי, היה גם שחקן, ואף בעלים של חלק בקבוצת תיאטרון שכונתה "אנשי הלודר צ'מברליין", אשר קיבלה את שמה מהנדבן האיריסטוקרטי שממנו את פעילותה, הלודר צ'מברליין, תואר לנושא תפקיד במשק ביתה של המלכה. לאחר מותה של אליזבת הראשונה והכתרתו של ג'יימס הראשון, בשנת 1603, אימץ המלך החדש את קבוצת התיאטרון, והיא כונתה "אנשי המלך". שני מחזותיו האחרונים של שייקספיר נכתבו בשנת 1613, ולאחריהם נראה כי פרש לעיר הולדתו. שייקספיר מת ב-23 באפריל 1616, בגיל 52. הוא נותר נשוי לאן עד מותו, והותיר אחריו את שתי בנותיו, סוזנה וג'ורג'ת. ידוע כי סוזנה נישאה לראשון בשם ג'ון הול, אך לא ידוע על צאצאים ישירים של שייקספיר החיים כיום.

פקד:

עכשיו אריה רעב שואג,
זאב צורת מול ירח,
חורש נוחר ולא דואג,
תם יום עמל, הוא לא טורח.
עכשיו נוצץ בול-עץ באח,
לילית וגם נישוף צווחים,
ולחולה המדומדך
הם מספרים על תכריכים.
עכשיו זו שעת הליל, העת
שבה פוער ולועו הקבר,
ופולט כל רוח מת
לחמוק בלילה לכל עבר.
ואנו, בני פיות, שדים,
אשר בורחים בשעטה
מאור השמש, וצמודים
כמו חלום לעלטה,
עכשיו נחגוג.

כל הבמה היא עולם

אשר מדומן לו לתרגם כמה מחזות של אותו מחזאי, ודמה לו עם הזמן שאותו כבר מכיר אותו, את קולו היחיד, את מה שמקרא "סגנון", ומלאכת התרגום הפוכה במידה מסוימת לקולו יחיד, כיון שאותו מרגיש שנושעת מן-בית וממכתבו של המחזאי הזה, ורושעת לו שלילת בשפתו. העולם המוסמק והרעיונות שלו נהיה נהיר לו, גם אם צורתו לברשת פנים אחרות משט מסחורה למיניהו. על כל פנים, יש לו, אפשר לומר, את "המפתח" בכל מחזה של ויליאם שייקספיר, לעומת זאת, אותה מציאת את עצמן וכנס לעולם, ליליאנה, לטובן ולחוקן שמחזק שונים תהליכין. כל מחזה שלו הוא עולם בפני עצמו. עליו ללמוד מחדש את הארץ-ה"בית", לנוס את דרכו על מפת של ארץ לא נודעת, להוועד לחוקים חדשים, להרגיל את עיניו לבעבים אחרים ואת אוזניו ללילים של מוסרם. שלא בזמנה יאף מחזאי אחר, לעולם אין חשש ש"יש לו כל את המפתח" ואולי אחר הדברים המפלאים ביותר בנוגע למחזאי הגדול ביותר בכל הזמנים הוא עד כמה אישיותו אינה ניכרת את עצמה על המחזות, ועד כמה היא מאתמלית להדגיש את סגנונו, להבליל את מיוחדותו, ולהדהים במקוויחות.

אלו לו בלבד שבכל מחזה הוא מורכב בקול אחד, אלא גם בתוך כל מחזה הוא משמיע שילי קולותיו, שלעולם אינו יודע מי מביניהם הוא "קולו של המחזאי". תרגומו אחרת - אין מילה אחת - טאנות, שהיא נשמות של התיאטרון. לדבר מפני אינסוף אנשים שונים זה מזה, ולתת לכלום תפוחן פה. לא לשפוט אותם, אלא להציגם כפי שהם. באמת, או כפי שכתב הוא עצמו, להענין

"ללא-כלום שונדן לו האויר

מקום וכנתנה, שט שומט"

"ואלו לא היה איש", בתפ פלנדר, "ואלו היה יבשת". אפשר אולי לומר אפילו יותר מזה: האיש שכתב כי כל העולם הוא במה היא אל הבמה את כל העולם.

הוא עצמו נושא, בענין ההיסטוריה, מאחורי הקלעים. אולי כך היה הוא שאינו יודעע ממעט דבר על אודות האיש ויליאם שייקספיר. יודעע שונדן, יודעע שנשא אשה (מבטרת ממנו), שנטע מעיר הולדתו ויודעע מעורב שם בלהקה של שחקנים, יודעע שחזר לעיר הולדתו לאחר שנצבר חן בלהקה, ושנבאוחו הורש לאשתו את "המיטה השנייה בניגרה" שלו. מי השד שידע מה עלה בגורל הראשונה? ולכן גם ניתן להציג אותו בכל דור ותחת כל משטר ובאין-ספור פרשנויות ומלבושים. ברנט כיה היה למצוא מסרים קומונטיים באותו מחזה שחיל להיות מוצג כשיקספיר. אלפי במאים ניגשו לאותו מחזה עצמו וראו בו דבר שונה לחלוטין. הרי אותו חלום ליל של לב הקיץ שגנו מעלים כבר הוצג כסיטת פרידאיני, כאנדרה פסטורלית, כבלט המזי-ארוטו או כקומדיה עממית.

לפי החוקרים, המחזה הזה נכתב והוצג ב-1595, מיד לאחר ומאז ויליה על אף הרבולות ההיסטוריים, שיביעו גם קווי דמיון רבים שניהם, כמובן, עוסקים באהבה, וליתר דיוק באהבה של צעירים האהובים הצעירים, בשני עולמות, מפליגים דוברי שירה, וזרמים לדבר בחיובים. המובלט המפורסם של מרקוצ'יו ברומאו ויוליה על מלכת הפית מזכ, כמו מנשר את עולם הפיות במחזה שלנו. ספורו ההצגה שמועלים בעלי המלאכה במחזה הזה, "הטרנדזה של פינצו טינכי", הוא פינצו פרידה על הטרנדזה של רומאו ויוליה, הפנשיש בסתר, ומציאת את תורתם בעל טעות של תזמון. נדמה כאלו שייקספיר משתעשק על חשבון עצמו - ומשעשע את קהלנו - בפרידה הנאה על המחזה הקודם שהעלה בתיאטרון, כאלו אמר: "תראו! אין יכול לספר את זה גם בן!"

"הולם של לילה בלב קיץ" הוא מחזה שלא מצית לאף חוק קטנה של הרומה הקלאסית. אין חזו לכתבה יצירת שהיה מאשר לתחיני לקשור במחזה אחד את תזמון והפליטה הזמנים הקלאסיים עם עולם פית אירופאי אנדי ועם בעלי מלאכה פובנציאליים מודרניים שמנסים להציג מחזה מודרני, מתבונן על אלה הציור המרכזי הוא סיפור ש"נבנת אהבים צעירים ומבולבלים שאינם לא מודר. "צרכים לקומיות" היו מדומיקים מודרניים התיבה הנכונה. "ערכב סגנונו! חסר אחריות! בעיות דרמטורגיות קשות! מיה העיקר! מה המסר?"

וכאן זה פלא: כנוד כל המיסים, ובקסם שרוק אמנות רבואי הנהגות בחרת, שלא יכלה ליצור, הכל נדבן. כלל התקופה, כל הסגנונות, כל מה שצומח - זרם ונכלל בחד יוצר סיטופיה רב-קולית, רב-משמעית, בנושא האהבה והתשוקה, בנושא הדמיון והמציאות, בנושא האמנות והחיים.

ובתוך כל הערב-זה, נשא את שייקספיר כשרונות העיני עם לברא שתיים חן הדמיות הנשאלות ביותר שלו: השר הדוני קפן, שובת הלב אלף אשן לו, המתעלל בבני אדם ואומר בתוך: "שנבים בקשיושים" איהו טששים האנשים!"

ותחת הרפד, האנושי הטפשי הכי אנושי והכי טפשי, והכי כמנון: סתם בן-אדם, שבישש לו הדמנות לשחק בהצגה בטוח שהוא יכול לכבוש את הבמה בתור מאהב, בתור מאהבת וגם בתור אהיה; ואפילו כשישיש מעניק לו את אהבתה של מלכת הפיות, הוא שומר על פספוטו כמבשת הלב כמה אודיו ומתחשה הוא עם כל פיה ופיה, כמה לא-יודע הוא במגעיו עם סיטופיה, כמה "חשוב" הוא כשהוא מתייר לרואה את כשרונות מול השחקנים והזוכבים. את, איוו ומותו הוא קומי ומועג ללב, ממוחך ונולד לך אמיתי: כלטו מכירים אותו כלטו הוא. אין ידע מר ויליאם-סטרואפורד לברא נדמות כאלה, בנעימת כל כך מדיקיות ונשולות מאמץ, שמציירות את בני האדם בלי חזמים אין עם המון חמלה?

ענג גדלו היה לו לתרגם את המחזה ולחשוט ביער המלים והחזמים שלו. וענג גדול נגרם לו בתור החזרות, כשראיתי אין כנכסמים השחקנים לעפי היערה הזה בהודכות של איש צעיר ואכן אמיתי, גלעד קמחי שמו. לא יכלתי שלא לחוש התפעלות כשראיתי אותו מביים את המחזה בכל כך הרבה דמיון וטעם, תבונה ונישיות, סמסמט וענוהו. סאן לא מדובר בניגון צעיר שאין לו ביישנות, אלא בצמח צבעוני ופנסטי שפירח החוצה בהתלהבות שמדיקיה את כל האדם וסאסיים, ומצריחה גם אותם לפרח.

אני מקווה מאד שספיקו הקסיסים של הצגתו הצעיר הזה משראית המבשה ה-21 ועל הפרח העתיק שהוא מספיק המאה ה-16 יכישם גם את עיניכם ואת לבכם.

קבוצת הצעירים של תיאטרון בית ליסין

ת

תיאטרון בית ליסין הקים את קבוצת הצעירים כחלק מהחזון האמנותי שלו לשמש בית ליצירה חדשה, צעירה וחדשנית ולגלות דור חדש ומבטיח של אנשי תיאטרון. חברי הקבוצה ומרבית היוצרים העובדים עמה הם בוגרים טריים של בתי ספר לאמנויות הבמה, הוזכרו ללימודים והדרכה של אנשי מקצוע ותיקים ומנוסים, שהתיאטרון מעמיד לרשותם.

בית ליסין, המטפח כבר שנים שתקנים ויוצרים צעירים, הן בפסטיבל "פיתחים במה" והן כחלק מפרטוטאר התיאטרון, מעניק לקבוצת הצעירים, שלה אמירה אמנותית מקורית ורעננה, מרחב אמנותי ויצירתי. הקבוצה החלה את עבודתה במופע המצליח "ברודווי פּינת פרישמן" - 60 שנות מחזורי ישראל, בימויו של גלעד קמחי (26) האחראי גם לימויו ולמרויאוגרפיה של "חלום של לילה בלב קיץ" מאת שייקספיר. המופע עלה לראשונה בפסטיבל "פיתחים במה" 9, פסטיבל בית ליסין למחזאות ישראלית, וזכה לתגובות וביקורת נלהבות ובפרסים אהובי הקהל והבמאי המצטיין. (קבוצת ההצלה הגדולה, עלה "ברודווי פּינת פרישמן" כחלק מפרטוטאר התיאטרון.

הקבוצה כוללת גם את מעבד התפאורה ערן עצמון (26) שעיצב את התפאורה גם להצגות "אקוס", "הבנאליות של הארבה" ועוד, ואת המוסיקאי אמי לקני (21). הקבוצה תמשיך לעבוד במסגרת התיאטרון בהפקות נוספות.

מתוך "שייקספיר - הביוגרפיה"

ר

תמורה. מהו הקשר בין התיאטרון והחלום? בחלומות שום דבר אינו אמיתי, על שום דבר לא רובץ כובד של אחריות, לשום דבר אין משמעות. זה חזמה לנישנות של שייקספיר לדומה עצמה. במחזות, ובחלומות, הכניעת מבוססות ונפרדות באמצעים אחרים מאשר האינטליגנציה ההגיונית. נאמר לא אחת שתחושת התעלומה של החיים היא מאבני היסוד של הטרז'דיה. אך היא גם חלק מהותי בקומדיות של שייקספיר, שבהן לא-הגיג ולצליל הדמדומים יש משקל רב יותר מאשר למה שישוד נומון. המנוניים והדפוסים של יצירה דמיונית אינם נשלטים בידי חוקי ההגיון או הרצפצפן אלא בידי הדמיון והאינטואיציה מחליפי הצורות.

ק שלושה מחזות מאת שייקספיר אינם מבוססים על סיפורים קיימים: "עמל אהבה לשווא", "הסופה" ו"חלום של לילה בלב קיץ". לשלושתם מבנה מוקפד וסימטרי, בכלם יש מגע של מסתורין או קסם - בשניים מהם ישנם אלמנטים על-טבעיים - ובשלושתם יש "מחזה בתוך מחזה". הם מהווים מעין חלקן לאמנותו של שייקספיר. ב"חלום של לילה בלב קיץ" הוא מעמיק בפנים הראשונה להגות באמנות הדומה עצמה, הדומה שבזמן היחידה החדשה שאין קץ לפלאים והפתעות שיכלה ליצור.

המחזה סובב כולו באווירה של חלום, כפי שמרמז שמו, והוא גם יצירה תיאטרלית מופלאה. הדמויות שיטת על הבמה, וכשכן מתעוררות הן מצאות שעברו

מאת פיטר אקנדיז

"טיטניה וראש החמור"

כל חלום הללו מייצגות און מיני שופט, וחלק מהן משתוות תפקיד חשוב בדמונולוגיה המינית. בסופו של מתאהבת טיטניה בחמור. אבל בסיס הקציה הזה, החמור לא מסמל בהכרח טפשות. מאז ימי קדם ייסונו החמור און מיני שאין כדוגמתו, ומבין כל ההולכים על ארבע מייחסים לו את איבר הזמן הארוך והקשה ביותר. ההוקמוז בתמונת של טיטניה והחמור הוא החמור אנגלי, החמור שחור ועקצני.

טיטניה גוררת את החמור למיטה, כמעט בכוח. זהו המאבק שמסתיי רצונה, ולא העוה להורח בכך, אפילו לא לצמצם. מכל הדמויות במחזה, טיטניה נכנסת למעמקי הספרות האפולו של הזמן שבחן אי או כיעור. הלנה נבאה זאת כבר בתזמנה הראשונה:

"ממל דבר בוז, נקולה, עקום
האהבה עשה פסנת הקום"

בבקריו של מחזה טיטניה. לבין החזרה שבין הסרף הארטי שהלילה נתן לו דור ששיקספיר מקדים את זמנו. הלילה הוא המפתח ליום. הסרף נמשך לאורך לילה אחד ביוני. האוהבים לא ידברו יותר על הלילה ההוא, כשם שאנחנו לא אנוהבים לדבר על חלומות רעים. אבל הלילה שחזר אותם. הם היו הם עצמם בחלומותיהם.

העולם מסורף והאהבה מטורפת. כסרף הזה של טבע והיסטוריה, רגע של אושר הוא נדיר וקצר:
"נדע
כמו צליל, מהיר קצר, צליל כמו
החום"

מיאת יאן קוט

שיקספיר מכניס למחזה יותר ויותר סמלים ארוטיים מעולם החיות. הוא עושה זאת בהתמדה, בעקשנות, כמעט באוססיביות. מעבר זה דרך החיותיות הוא אחד האספקטים המורדניים ביותר במחזה. טיטניה ותחת יעברו לילה של ארוטיקה חיותית במלוא מונח הפייל. אבל אפילו רביעית האוהבים תיכנס לעולם האפל של האהבה החיותית:

הלנה:
"אי כלכלב
תחמד שלך, דמטריוס, תנביץ
לו עוד ואלקץ אותך יותר.
עשה בי כמו בכלבחך, תרומס,
תבעט, תנחן אותי, אבד אותי."

ישוה:

למה אני כבר מתחננת?
להיות הכי פחותה באהבה
שלך – לי אין דבר אשר ינעם
יותר. שתעשה בי כמו בכלכלב

עולם החיות שב"חלום" אינו מקרי. הוא מלא משמשים ושורצים. ציורים חלקלקים, שיערים, לזניעים למגע ומעוררי סלידה. זהו מוג הסלידה המוארט בספרי פסיכולוגיה "כניחה מינית". תחשים, עטלפים ועכבישים מכוכבים גם בדימויית החלומות של אציל פרויד. אובדן מצווה על כך להפיל על האוהבים שניה כזאת כשהוא אמור:

"עד שתודים אותם כמו מתעלפים
שנה כבדה, כבדה כנף עטלפים."
אובדן מכריז בפיחוש שעושה של טיטניה יהיה לשכב עם בהמה. שוב, החיות שהוא מונח אינו מקריות:
"האז זה דוב, חתול, נמר,
ברדלס, חזיר, סוסר..."

אחד מן הגורמים האופייניים לשיקספיר הוא פתאומיות האהבה. יש הקסמות הדדית והתאהבות ממבט ראשון, ממגע ידיים ראשון. האהבה צונחת כמו נץ. העולם חול מלהתקיים. האוהבים חוצים רק זה את זה. האהבה אצל שיקספיר ממלאת את הישות כולה בעונג ובתשוקה. "בחלום של לילה בלב קיץ" כל מה שנשאיר מן הרגשות הללו הוא רק פתאומיות התאהבה:

ליסנדר:
דמטריוס אהב אותה, ולא אותך.
דמטריוס (מתעורר):
הלנה, אלוהיה, שמעיות, מושלמת!
למה אשעה את שתי עיניך, מהמתמת?
ברזלח מול בןך.

רבים מן הפרשנים ציינו שקשה להבדיל בין האוהבים שבדמיונות האהבה הללו. הם זה מבוסס על כך שהזוגות הם בר-חלופה. כך הוא זה שמעיר:
"זאת האשה, אבל זה לא האיש"

הלנה אוהבת את דמטריוס, דמטריוס אוהב את הלנה, הרמיה אוהבת את ליסנדר. מאוחר יותר, ליסנדר רודף אחר הלנה, הלנה דוחפת אחר דמטריוס, דמטריוס רודף אחר הרמיה. ההפוך המכאיב הזה של משיאי התאהבה, ויהינם של האוהבים בר-חלופה אינם רק בסיס העלילה, צמצומם של הדמויות לכלל "בני הזוג" נראה לי אחד ממאפייני המיוחדים של החלום האכזרי הזה, ואולי המאפיין המודרני ביותר שלו. לכן את בת הזוג אן, שאן פנים. הוא לא היה פשוט מציאות כרעם סביבה, במרחק נגיעה.

פילולוגים עמד זמזם על מקורו הטטני של

פק. פק היה פטאם אחד מכניו של הטטן, נקטו בשמו על מנת להפריד נשים ילדים. חוקרי שיקספיר הצביעו לא פעם על הדמיון שבין פק לאיראל ("ב"הספר"). פק ואיראל מסינים אנשים ממסלולם, מוליכים אותם לאיבוד. זה היה מאז ומעולם עיסוק חביב במיוחד על השדים בפולקלור העממי. פק ואיראל מקדישים עצמם לטיפוח זה בחזרה מיוחדת.

פק הוא שד, ויכל להכפיל את עצמו (כפי שהשטן יודע לעשות). פק הוא מהיר כמו המחשבה:
"מקיים בחנה את כל
האדמה תוך ארבעים קוות"

שיקספיר לא היה רחוק מן האמת: הספוטניק הטוביטי הראשון הוקף את כדור הארץ בארבעים-שבע קוות. עבר פק, מן תחיל אינם קיימים. פק הוא אמן חילופי התחפושות, מין ארלקינו. לכל הדמויות האחרות יש פרסואור מוביל של תנועות. ארלקינו מכיר את כל התנועות, יש לו תבונה של שד, או שטן.

"מה, מחזה בחזרות? אני אחיה
צופה, אלא שחוקן גם, אם אראה סביה".
פק אינו ליצן. הוא אפילו לא שחוקן. הוא, בדומה לארלקינו, מושך את כל הדמויות בחובס. הוא נתן דורו הזה. מפעיל אותם ולועג להם בעת ובעונה אחת. הוא מנהל הבמה והמפקי.

השוואת תרומים

מערכה ראשונה, תמונה א (מונולוג של הלנה) באנגלית ובחמישה תרגומים לעברית

HELENA

How happy some o'er other some can be!
Through Athens I am thought as far as she.
But what of that? Demetrius thinks not so:
He will not know what ail but he do know:
Things base and vile, holding no quantity,
Love can transpore to form and dignity:
Love looks not with the eyes, but with the mind;
And therefore is wing'd Cupid painted blind:
Nor hath Love's mind of any judgement taste:
Wings and no eyes figure unheedy haste:
And therefore is Love said to be a child,
Because in choice he is so oft beguiled.
As waggish boys in game themselves forewear,
So the boy Love is perjur'd every where:
For ere Demetrius look'd on Hermia's eye,
He had a down oaths that he was only mine:
And when this hall some heat from Hermia fell,
So he dissolved, and showers of oaths did melt.

ש. צ. וידוויץ, 1950

מה טוב חלקם ונעמם גורלם!
יפה אני כמות - כך אומרם כלם -
אך מה בנק? דמטריוס לא כי דעתו:
רק הוא חרש להם למה העיר אומרת.
גם הנקלה, לא ואשר ולא הור,
בזמת האהבה לוש הרדת כבוד.
עניה עצמות, ורק לבה הוא עו,
לק הקפידן וזה החיצ עור.
חסר דעה וטעם, בלי בעות בסחף-
כפיים, בלי עינים, בנחו סחורף.
על כן אומרים האהבה היא מין ועלל,
על כן בבחירתה לרב תלך שולל.
נכר במשחק אך שווא מכאי שפתי
כך ערזו, האהבה, בשבועותיו.
טרם דמטריוס בען הרומיה הביט
ברד דרי אמון מפיו אותי הולטו
ואך בא לבד מרומיה חום קול,
שהוא שלי, ורק לשל לבד -
אך רומיה קודב - ומוסרה,
נמס כליל, בבלע באדמה.

ט. רומי, 1964

היא בת מזל, ובה תמיד קינאתי!
במה זכתה? הלא אני נבראתי
יפה כמותה. אולי יפה ממנה
רק לא דמטריוס הוא חושב אחרת.
הוא לא באפת לו מה העיר אומרת.
דברים נקלים, חסרי צורה ונשוא
הפירה ללא עילה. נסו-וגו
להיכר אם פעם באתונה
יזכרו שירים ל"רומיה היפה".
אבוי דמטריוס מטרפף אותה!
עניים לו - ופאו הוא אחרת.
האהבה לא פעם מסוגרות.
למן עו קופידון, שהוא עיור כליל,
עור חוצים סתם ככה, בחלל.
האהבה, בלי טעם היא בחרת,
ואם היא לא אעזרת - היא נמרת!
היא ילד: מתקדנסת, משתוללת,
שהוא לנצח רק אותי אהב.
דמטריוס נשבע לי בחייו
בחרמה הוא נתן
מנט טקסט -

גם הוא רק בחרמה מתעניין,
בה מרהר, ומדמין, ומרמין.

דן אלמגור, 2001

יש מושפלים ויש עיפים גבוה.
בעיר אומרים: אני יפה כמוה.
אז מה? דמטריוס חושב אחרת.
הוא לא באפת לו מה העיר אומרת.
דברים נקלים, חסרי צורה ונשוא
האהבה תליש כבר וזהר.
לא בעינים אהבה הוא
למן עיור צייר הקופידון.
רומיה אין בו תבונה או דעת:
כך, בלי עין, יפה כמשוגעת.
כי כן אומרים: האהבה כמו ילד,
כי בחרמה לרוב היא משתלת,
כמו ליל המפיר את שבועותיו,
הילד קופידון שבטע לשואו.
טרם דמטריוס נתן בה עין
בחרמה הוא הביט עלי עור.
והן הפעיר הנמס קצת חום -
כל ברד הנודים נמס פתאום.

אברהם עוז, 2006

אח, יש מאושר על אחרים!
אני יפה כמותה, כלם אומרים.
אז מה? דמטריוס אינו סבור.
הוא לא מכיר במה שלכמם בורר.
מכל דבר בזו, נקלה, עקום,
האהבה עושה פסנת היקום.
לא בעינים אהבה הוא
כי אם בלב, הרומיה הרוח
של קופידון כפי שהוא מצוייר
יש לה פנים אבל היא עוזרת.
לאהבה גם אין שיקול או דעת:
בלי חושבים היא ססר לה.
למ אומרים האהבה היא ילד,
כי הברחה שלה היא מבלבלת,
אומרת "כן" ו"לא" כמו אנטון,
היום שבע, מחר אומר "זאת שווא",
לפני שהוא הואיל את הרומיה לראות
דמטריוס המטיר עלי ברד שבועות.
קצת חום של הרומיה - פסקו הממטרים;
האיש נמס, וגם הורדים.

חזי פרנס, 2009

תרגום - דורי פרנז

בין דורגניות: הספרים מגול מאת ולאדמר נאבוקוב, ספורים מתל אביב מאת אדרי ברגט ובמסגרת של גוסטאב פלורב. בין דורגניות לתיאטרון - בתיאטרון חיפה, המלט, המיאז וילה, אימה לה דום, אילוף הסוררת, הדוכנית ממלפלי. בתיאטרון הבימה: חולה, ברוחון, יום הולדת לז'פרי. החיים בשלוש נראיות, כל החיים לפני, בתיאטרון האמן-השחקן, גדל, הזמרת קרחת יגור, הקיץ, אדמה קדושה, אשתי היקרה ובעלי המתקן. באנסמבל עיתים: שלוש אחיות, היבוק. בתיאטרון הקאמר - מלון פלאזה, קוואי ועדשים, פרב, המלך ליר, אמאוס. בתיאטרון נשר: עניין של מבנה. הלילה ה-12. בתיאטרון המעבדה: שלמות. בתיאטרון בית ליסין: על עבריים ואנשים, וריאציות על נושא מסתורי, פיאף, הדבר האמיתי, אוגור, ברנשים ותחיתות. אלתי: הקטל. בתיאטרון בית ליסין: הלחן המוסיקי להצגה הרומן הראשון שלי. זכה שלוש פעמים בפרס עדה בן נחום לתרגום מחוזות.

בימוי וכריאוגרפיה - גלעד קמחי

בוגר בית הספר התיכון לאמנויות הבמה בית צבי 2004. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון אורנה פורת: השיח הזה הוא גם שלי. בתיאטרון הקיבוץ: מלצת מקסימה שלי. בתיאטרון הספריה: הורים אויבים. אגדת הרעיות, נרג, שיער, הערב מחזמר, הגלן האדום. בין ההצגות אותן ביים - בתיאטרון הספריה: על גג העולם, נרג - בימוי וכריאוגרפיה. בתיאטרון בית ליסין: ברחובי פנת פרשמן - בימוי וכריאוגרפיה. מדיסק חלון: סוד הגן העולם. בתיאטרון הרצליה: רחוב טוב - כריאוגרפיה. זכה בפרס כריאוגרף השנה 2008 להצגות ילדים על נושאים לחיים. זכה בפרס במאי מצטיין ואהוב הקהל על ברחובי פנת פרשמן. זכה מלגת: קרן שרת, קולצ'יקו, משה זעירי, סנו, ועד.

התגשמות חלום

חלום של לילה לבן קיץ הוא ניסיון ראשון עבורי כבמאי לתחומים עם הרצון השיקספירי. גלצ'ין במחזה קלאסיקה קסומה אבל מוכבבת במיוחד, בגססם השיקספירי עלילת מקבילת, מציאות ודמיון, יצירתיות, חוקים, יער ועיר, וכולם מתערבים זה בזה עד שהיפה, ליד משל פזיט על אהבה. בשלבים הראשונים של ריבש העיניים ראיתי צורך להגדיר תחילה את היער, המסלול אליו בוודים האוהבים עם היער הנושקת, רואי בניני סמל החופש, העצמאות, הקסום בו מוזרן להיות מי שאתה וללכת עד הסוף עם התחשקות בהן. בשיתוף עם ערן עצמון (מעצב התפאורה), לוגנא, התלגלו רעיונות לכל הכוונים - בדמיונם היער התחיל דיסקוטק, אחר כך הוא הפך למדבר צחיח, בהמשך שחבנו שואלי היער הוא מכור של שיחים שמצמצם בעצם בחצר הדוכים - כל התהליך הזה הוביל אותנו בחזרה אל הקודת הפתוחה: שיקספיר צדק, היער הוא יער. מקום צבעוני וטבעי, חי וצומח, מקום של פיות ועשים, יצרים ותשוקות. כנראה, בימים ליצור עיר אפרוחית ועקורת, סמל לנוקשות החברה, מקום בו מושלים ההיררכיה, הדת, החוקים והמוסכמות - כל אותם גבולות שגבולם ומאלצים אותנו לפעול בניגוד לנסיות ליבנו. "ממלך דבר בוי, נקלה, קטום, האהבה עשה פסגת הקיום" הביטו המושלם לאהבה המטריפה את דעתנו

במבואי גלעד קמחי

ערן עצמון

בוגר מסלול לעיצוב במה סמינר קיבוצים, 2006. בין ההצגות להן עיצב תפאורה - בתיאטרון הספריה: הירצור השלישי, נדנה העצמות, שוק מציאות, בתיאטרון הערבי-עברי: האוהל האדום, נשים זרות. בתיאטרון: ספוצים ברמלה. בתמונה: המיאז וילה, בתיאטרון חיפה: עץ אחוה בירושלים, הר אדוני, בתיאטרון הקאמר: סאלח שבתי, בתיאטרון בית ליסין: ברחובי פנת פרשמן, ראוה, אקווס, הבנאליות של האהבה.

אוהלה שבצוב

בוגרת נמנית עיצוב בחוג לתיאטרון אוניברסיטת ת"א 2001. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה/תלבושת: בפסטיבל עמ: לפריקט אובאים, פסטיבל בית-ים: לולך לרקוד. בתיאטרון אורנה פורת: להצגת ליום תל-אביב שלי. בתמונה: תפאורה להתיבה. עיצבה תלבושות: להצגת ליום ססנטיה (זוכה פרס להצגת השנה בפסטיבל להצגות ליום 2007), לקברט היי יפה (השתתף בפסטיבל ישראל וב-3 פסטיבלים בינלאומיים באירופה וזהה בפרסים). בצוותא: להצגת ליום פיות או ליל לחיות. בתיאטרון תלמי: להצגת ליום מסע בין הקלעים בתיאטרון אורנה פורת בשיתוף עם הלהקה עובל: להצגת נוער רקוד משפחה. זוכה מלגת קרן תרבות אמריקה ישראל בשנים 2-2001. זוכה פרס קיפוד הזהב 2007 על עיצוב תלבושות לקברט היי יפה.

ביהול מוסיקלי ועיבודים - אמיר לקנר

בוגר תיכון לאמנויות "תלמה ילין" במגמה למוסיקה, זוכה פרס הצטיינות על השינוי הלימודי. בוגר להקה צבאית. נגן ספנתרו, סקסופון וחליל צד.

בין עבודותיו כמעבד מוסיקה - בתיאטרון בית ליסין; ברדוווי פינת פרישמן. בתיאטרון הבימה בראבו - שרים 90. בתיאטרון הספריה: שורת המקלה, תחלים, גילוי והיד, איך להצליח בעסקים מבלי להתאמץ, אהוד מנור בברדוווי, אהבה מהקורטס, אריוודרז' רומא, רבקה רז - מאז ולנצח. תלמה ילין: אחים בדם, אוליבר.

כתב מוסיקה מקורית להצגות - בתיאטרון הקאמרי: לרצינים בלבד - מופע ביזר. בתיאטרון הספריה: הדה גבל, בית - בובות. בתיאטרון הנפש: אני אתגבר. בתיכון אלון: מומז. עיבודים ותזמורים משניים: אייל גולן - היכל התרבות, גרין - השגעון הגדול חוזר (ערך 2), ועוד.

זוכה פרס היוצר המבטיח - פסטיבל "פוחחים במה" 2008 - פסטיבל בית ליסין למחזאות ישראלית.

עיצוב תאורה - יחיאל אורגל

בוגר לימוד טכניקה של התיאטרון ב"סביטי יזברסטי" בניו-יורק. היה בואות ההקמה של תיאטרון חיפה בשנת 1961. שימש כמנהל הפקות ומעבד תאורה ראשי של תיאטרון חיפה. עיצב תאורה לחב הצגות התיאטרון מיום היווסדו. בשנים האחרונות עיצב תאורה להצגות הבאות: בתיאטרון חיפה: הצצה בואדי, המלט, ציד המכשפות, פירוק, מנהל הבית, יתוש בראש, משחקים בחצר האחורית, האגם המוזבז, מדליין. בפסטיבל עט: ממזר לודו (פרס עיצוב התאורה). בתיאטרון הקאמרי: רעלים (מקום ראשון בפסטיבל עט תש"א), נתן החכם, מחורר תקליט, מלון פלדה, יתוש בראש. בתיאטרון ראם באנטופון: שיינה מיידלה, משחקים בחצר האחורית, היוונים, הדה גבל, סיפור בת המולד. בתיאטרון הלאומי הפלמי - אנטופון: קנדי, שבת ראשון שני. בתיאטרון בית הגפן: לילת הקציץ (פרס ראשון בפסטיבל עט תש"ז). בתיאטרון אל מדאן: האנטיסם. בתיאטרון ירושלים: הממלה, המכשפה. באופרה הישראלית: הבן יקר ל, אסילה, משעה בחצי ירח, שיקוי אהבה (בכרלן ובפארק הירוקן), מנון לסקו, ספורי הפומן, סטע אל תום האלף (ברומא), מוחו של גורלובני אוניקו, לה טריאטה (פארק הירוקן). בתיאטרון באר שבע: אחרון המאהבים. תזמורת סימפונית חיפה: דן זובני, נשואי פינה.

בתיאטרון בית ליסין: "אמנות", כלום הוא בני, קול קטן, טוב, המים זוכרים, ויראציות על נושא מסחרי, מכתב לנעה, אימפוליה, שבר עץ, מילרה אפרת, התאונה, אבודים בניוקוס, חזות פלדה, פילומנה, ברנשים וחתיכות, נערי ההיסטוריה. בבית צבי: אלאידה, תאורה מובצעת, מרה-סאד, שיחזור הוא הלך בשותה.

היה אחראי על שיחזור הצגת מעגל הניר הקווקז בימינו של יוסף מילוא בתיאטרון חיפה. עזר תאורה למוזיאון המדע בחיפה. יועץ לאדריכלים בתכנון אלומות תיאטרון.

הדרכה קולית - דוקי עצמון

לימדה שנים רבות במקום למוסיקה "אורנים" של סמיור הקיבוצים, ומלמדת בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, שם היתה שותפה במחזות הזמר צ'רטי המתוקה. ערב ברדוווי, גרין ומשתתפים מאהבה. עבדה שנים רבות בתיאטרון חיפה בהדרכתו שלחנים לדיבור ושירה ועריכה מוסיקלית להצגות פלאטונוב, אדיפוס, וניה על הים ודהה גבלר. בנוסף, הדרכת קולית ומוסיקלית בהקפות - במשך לאמנויות הבמה עלוב החיים. בתיאטרון החאן שירי לאה גולדברג. בפסטיבל ישראל משורר בניו יורק, מנגינות מוחזרות, ערב שירי חזי לסקלי למוסיקה של דוד פרנס. בתיאטרון בית ליסין: המחזור שקמ, ברנשים וחתיכות, נערי ההיסטוריה, מייק.

פיקר:

כששתתעורר

תסתנור

ותשתאה

למראה

אהובתך

הפתגם הלא-נשכח

"שמח בחלקך" יזכר

כשעיתך שוב תיפגש.

"הוא" יזכר ב"היא",

קץ לבכי ולנהי,

כל סוס

ישוב לאורוותו,

וסוף טוב יהי.

יניב לוי

אגאוס / תחת, רפד

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת יורם לוינשטיין, 2003.

בן ההצגות בהן השתתף - הפקות הסטודיו למשחק יורם לוינשטיין: מקבת, שלושה הוצגו, רחוב, פריקס, הטילול למרכז כדור הארץ. בכוונתו: מלחמה - אופרת רוק, המופע של זוכביצקי, אנדה בחיינו, פסטיבל עכו: נסיכות חיילים, במדסקי: אמא אמרה לי דני, אלפיס, המאוהב מכתה 4. בתיאטרון בית ליסין: פילומנה, נערי ההיסטוריה, מייק, אקווס.

בטלוויזיה: מיכאלה, מיקוס, משחק החיים. הלחין ועיבד מוסיקה להפקות הבאות: בעל זבוב, מוף ילדות, סיפור אהבה ארץ ישראל, אזוח ומוזח, המופע של זוכביצקי. זוכה מלגת הציטימנט בלמודים 2002 - 2003.

גיא מסיקה

תזאוס / אוברון

בוגר תיכון תלמה ילין 1996, למד משחק ומוסיקה במסגרות פרטיות בארץ ובחו"ל. השתתף בהצגות - בתיאטרון הבימה: מנדרגולה, מלכוד 22, מלחמת אחים, מעל הגיר הקוונזי, שירת הבבון, הבבונים חוזרים, מרי לו, הברזחון, בתיאטרון חיפה: זיכרונות חוף בריטון, אמפובוקציה. תיאטרון המעבדה בירושלים: סלמה, טרמינל, הדב, באנסמבל תיאטרון הרצליה: גשם שחור, איפנינה באאוליס. מלחין מוסיקה להצגות: שירת הבבון, הבבונים חוזרים, גשם שחור. בטלוויזיה: חידון האשליות.

דיקלה הדר פק (רובין בוד), ליץ, סגן של אוברון

בוגרת תיכון לאמנויות תלמה ילין ובית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2006. השתתפה בהצגות - בתיאטרון הספרות: גרין, שיער, אחים ברם, קברט, בצוותא: אצל הרננדז במרתף, בתיאטרון הקאמרי: הנפש הטובה מסצ'ואן, סלאח שבתי, כנר על הגג, לרציניים בלבד. בתיאטרון בית ליסין: זיסעלע, ברחובי פינת פרישמן. זוכת מלגת: קרן אמריקה-ישראל, קולצ'יק, דיידי מורסר, סגן, קרן התעשייה והמסחר ועוד.

הילה זיתון היפוליטה / טיטינה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות תלמה ילין 2005. השתתפה בהצגות - בתיאטרון הספרות: פוקהונסס, מיקה שלי, גרין, איטה, קברט, אאידה, CATS. בתיאטרון הבימה: מרי לו, שלמה המלך ושלמי הסנדל. בתיאטרון בית ליסין: ברחובי פינת פרישמן. זוכת מלגת: קרן תרבות אמריקה-ישראל, 2003, סגן 2003, הנהלת בית צבי 2005.

דניאל אפרת מוט, נגר / פיה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות, תיכון ע"ש תלמה לין ובית הספר הגבוה לאמנויות הרמה בית צבי 2003. השתתף בהצגות - בתיאטרון הבימה: הלהקה, פירורים, שלמה המלך ושלמי הסנדל. בתיאטרון חיפה: הילדה שאני אוהב. בתיאטרון הקאמרי: כנר על הגג, מופעי מחווה לחיים חפר, נעמי שמר, דליה בריקוביץ, אהוד מנור. בתיאטרון הספרה: קברט, אחים בדם, שיער, אאידה, CATS, מיקה שלי, יוסף וכתנת הפסים המשגעת, ארזי אחרת, משחקי פיג'מה צ'רטי המתוקה, קופה קבנה. בתיאטרון הקיבוץ: בראשית, מפלצת מקסימה שלי. בתיאטרון בית ליסין: שיקנו, ברחו פינת פרישמן. השתתף בתוכנית טלוויזיה רבת סנטרנט נגון: המכון, לידם טובים, פרנק סינטרה מת.

במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש קלצ'קין, קרן שרת, ומעורון המסחרר התעשייתי, צבי קליר ועוד. זוכה פרס השחקן הראשי בפסטיבל טאמפה פלורידה על תפקידו בסרט לידם טובים

אופיר וייל

סיד, סיד / פיה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2006. השתתף בהצגות - תיאטרון הספרה: טירנויות, ניסל, צעד קדימה, תשוקה. תיאטרון הסמטה: זעמו הגדול של פיליפ הוף. במהלך לימודיו השתתף בהצגות: מישוה לרוץ איתו (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), אי המטמון, דריפוס. קבצת מיכאל (ZOA). ביגמיסט תיאטרון קרוב: איש הרוח, הזונה והליצן. בטלוויזיה: המבילים.

זוכה מלגות ע"ש עדן בק, נחום, נתן מיזלר, מפעל הפיס ועוד.

אבי שלמה

חוט, חייט / הפיה חרדל

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2006. השתתף בהצגות - טירנויות, מישוה לרוץ איתו (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), אנג'ל. בתיאטרון בית ליסין: נערי החיסטוריה, מייק

יוסי טולדו

שרון, סנדלר / הפיה קור

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1994. השתתף בהצגות - בתיאטרון הסניגוריה: שיער, חסמבה. בתיאטרון פודים מוסקבה: האביב מתעורר. בפסטיבל ישראל: קומדיה בסגנון חופשי. בתיאטרון חיפה: ראש משועב, הר אדוני. בתיאטרון הבימה: רב. התחיל שלחנות, שלוש אחיות, תעלול קסמן, הדימוק, 1913, אלתורציה. בתיאטרון ארז שב: חלום ליל קיץ, הפסנתר של ברטה. בתיאטרון הספרה: סיבוב מסוק, שדים ורחות, קופה קבנה, דר' גקיל וגור היד. בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: אגדת אוצר המילים, משחקים בתיאטרון. בתיאטרון צוותא: היה היה מלך, נענועים בוערים באש. בתיאטרון הקאמרי: בקור הגברת הזקנה, שאכבה, לכל השדים והרחות, עוף לי נץ לי, כובע הקש האיסלקי, המלט, בונהיים 39, יתוש בראש. בתיאטרון תמוז: מועדון הקופים הירוקים. הפקות פרטיות: ONE המופע של ריטה, פסטיבל על הזמן 2007. בתיאטרון בית ליסין: סיפור של זרע, ספר הגנובל, מה עושים עם ג'יני, ברחו פינת פרישמן. בקולנוע: ללקק ת'רות, סיפורי בית קפה, ג'אנג ג'אנג. השתתף בתכנית טלוויזיה רבת, פרסומות ודיבובים.

קובי מורסיאנו

שרימפ, טבח / הפיה אפוני

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2004. השתתף בהצגות - בתיאטרון הקאמרי: המלט, זה היס הנדל. בתיאטרון הבימה: סופה של בדיחה. בתיאטרון חיפה: עד התביעה. בתיאטרון צוותא: מלחמה - אופרת חקן, בא-לן (פסטיבל תיאטרון קצר). בתיאטרון אורנה פורת: הלילה הזה. במדיום: שמשון בר לשון. בטלוויזיה: לילדת רעות, אולי הפעם, מעורב יחשלה, החיים זה לא הכל, רמזור ועוד. בקולנוע: היום השלישי, וסמיל, אבצע אלוהים, רבי חי טייב לא מת ועוד. זוכה מלגות קרן שרת, שרגא פרידמן, דוד יחשלה, עדה בק-נחום.

רויטל דלצמן הרמיה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי 2007.
השתתפה בהצגות - בתיאטרון הספרדיה:
שירת הליות, הנשים, החיל האמץ שוויק,
חוב הסרטן, שיער, גרו, מיקה שלי, קופה
קבנה, CATS.

בערבים מוסיקלים: ערב שירי גרשווין, אהוד
מנוי בבחזווי, חתת שמי פרוז, אריברצי
רומא, שרם סינטרה וחברים.
בתיאטרון המסחרי: אבניו קיו.
בתיאטרון בית ליסין: ברחווי פינת פרישמן.
בטלוויזיה: בית צבי (מיני סדרה), ג'יי -
ערוץ 2 (זוכת התכנית).
זוכת מלגת: קק שרת, לולה שנצר,
קק תרבות אמריקה-ישראל.

טל-יה יהלומי הלנה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי 2004.
השתתפה בהצגות - בתיאטרון באר
שבע: גשם שוסף, בית הקפה, עלי כינור.
בתיאטרון הארצי: אם תרצו אין זו אגדה,
סטנטיה. במוזיאון: אצל הרננדז במרתף
קברט מוסיקלי. בתיאטרון חיפה:

עד התיבועה. בתיאטרון הספרדיה: גרו,
טלמאכוס, פיטר פן. בתיאטרון אורנה פורת:
השיר הזה הוא גם שלי.
זוכת מלגת: צבי קליה, קק שרת,
קק יהושע רובינביץ ועד.

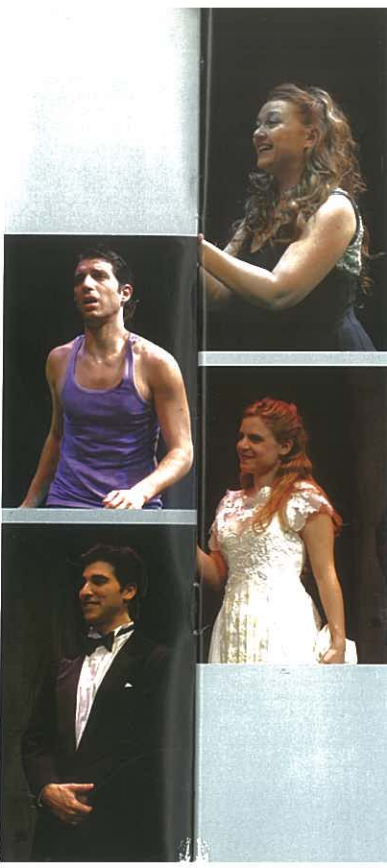
דור דהן דמטריוס

בוגר הסטודיו למשחק בניהול של יורם
לינשטיין 2008.
השתתף בהצגות - בפסטיבל עכו: ילדי
הלילה, חייל צעצוע. במדיסק: נשים קטנות.
במהלך לימודיו זכה במלגת שונות, כגון
מלגת הצטיינות בלימודים.

שחר ישי ליסנדר

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי 2006.
השתתף בהצגות - בבית צבי: השושנה
המקוקעת, מישהו לרוץ איתו (בשיתוף
תיאטרון בית ליסין), תשוקה.
בתיאטרון הספרדיה: גרו, שיער, ג'קיל
והיד, יוסף וכתובת הפסים, קברט, שורת
המקהלה, שרם סינטרה וחברים, חתת
שמי פרוז, צלילי הנדס והמרשטיין.
בתיאטרון בית ליסין: נערי ההיסטוריה,
ברחוזו פינת פרישמן, תפוחים מן המדבר.
בתיאטרון הבמה: ללכת עד הסוף, מרי לו,
בטלוויזיה: זוכה התכנית גרו, ערוץ 2.
זוכה מלגת: לולה שנצר, ג'עיסור.

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

By William Shakespeare

Translated by:

Dori Parnes

Directed by:

Gilad Kimchi

Set Designer:

Eran Atzmon

Costume Designer:

Ula Shevtsov

Musical Director:

Amir Lekner

Lighting Designer:

Yehiel Orgal

Vocal Coach:

Doki Atzmon

Cast:

Dror Dahan - Demetrius

Daniel Efrat - Peter Quince / Fairy

Dikla Hadar - Puck (Robin Goodfellow)

Yaniv Levy - Egeus / Nick Bottom

Guy Messika - Oberon / Theseus

Jacob Murciano - Tom Snout / Peaseblossom

Avi Salame - Robin Starveling / Mustardseed

Joseph Toledo - Francis Flute / Cobweb

Ofir Weil / Gilad Kimchi - Snug / Fairy

Tal-ya Yahalomi - Helena

Shahar Yishay - Lysander

Revital Zaltsman - Hermia

Hila Ziftoun - Hippolyta / Titania

He loves her. And the other he loves her.

She loves only the other he. But the other she loves the first he.

All four "hims and hers" meet one midsummer night in the forest.

And there in the forest – the Queen of Fairies – who is fraught with passion, begins

to go wild. In the moonlight passions ignite, ebb and go topsy-turvy. Everyone

– humans, ghosts and demons – passes through tempests and disappointments.

This is a place where anything can happen – even the Queen of Fairies can fall in

love with an ass.

"Things base and vile, holding no quantity,

Love can transpose to form and dignity"

And at the end, when they awake,

all their visions appear to be nothing but a dream.

Length: 2 hours incl. intermission. First Performance: 23.3.09

השירים בהצגה:

סינדרלה – ענת שרים / אלוד שרים

Dream a Little Dream - fabian andre

Can't Take My Eyes off You - Bob Crewe

למה לי לקחת ללב – אריק איינשטיין ושלים חנוך

A Natural Woman - Gerry Goffin

Say a Little Prayer - Burt Bacharach

Love of My Life - Queen

חוח שטות – אבי קרון / שמעון כהן

ברחובות שלנו – יובל בנאי

סוף לסיפור – עינתקלה חובבליט / יהודית רביץ

רפרטואר תיאטרון בית ליסין 10-2009

חלום של לילה בלב קיץ

מאת ויליאם שקספיר
תרגום: דורי פרנס
בימוי: וקריאוגרפיה: גלעד קמחי

הבנאליות של האהבה

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: אבישי מילשטיין

טניה - עולה חדשה

מחזה ישראלי חדש
מאת אורלי חבינשטיין-קצפ
בימוי: ניה לנצט

אלוהי הקטל

מאת יסמין ראזה
תרגום: דורי פרנס
בימוי: הלל מיטלפונקט

אנדה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

עלמה ורות

מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון

דולפינים

מחזה ישראלי חדש
מאת מאיה שעיה
בימוי: דדי ברון

סוף עם תום

מחזה ישראלי חדש
מאת בן לוי
בימוי: רונ פינקוביץ'

איש הגשם

מאת דן גורדון
מבוסס על סרט קולומב של אולפני
תסריט: בארי מורו
תרגום: שלומי מוסקוביץ, בימוי: חני נינו

גוד ביי, אפריקה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

תפוחים מן המדבר

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: עודד קוסלר

מקווה

מחזה ישראלי חדש
מאת הדר גלרון
בימוי: מיכה ליבנסון

ברודווי פינת פרישמן

כתביה ועריכה דניאל אפרת
בימוי: וקריאוגרפיה: גלעד קמחי

אביב מתעורר

מאת פראנק וידקינד

תנאים של חיבה

מבוסס על רומן מאת לארי מק'מרט
תסריט מאת ג'יימס ל. ברוקס
עיבוד לבמה: דן גורדון

אחים בדם

מאת ווילי ראסל

החתן של רוחל'ה

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט

הדוד וניה

מאת אנטון צ'כוב
תרגום: שלומי מוסקוביץ'

ולנטינו

מחזה ישראלי חדש
מאת אמנון לוי ורומי דגון

תקלה קלה

מאת ריי קוני
בימוי: לסלי לאוסון
תרגום: דורי פרנס

פרנקי וג'וני

מאת טרנס מק'נלי
תרגום: שלומי מוסקוביץ'

הבכורה בצפון עוברת למוצקין

היכל התיאטרון החדש בקריית מוצקין מציג לאוהבי התרבות חוויה שאין כמותה. אולם התיאטרון המפורסם בישראל 1,000 מקומות היה צמודים וללא תשלום. רפרטואר עשיר ומגוון

היכל התיאטרון
קריית מוצקין

04-8806000

משרד התרבות והספורט
משרד המורשת
משרד התיירות

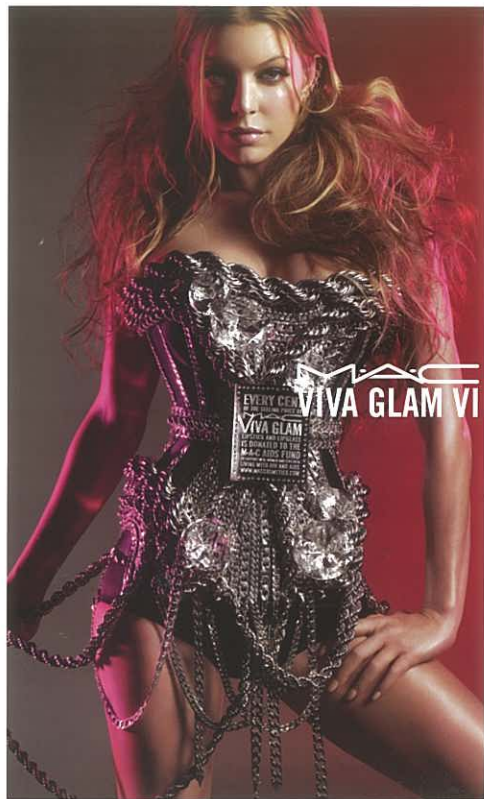
מתוך רשימה זו יבחרו הפקות התיאטרון | הזכות לשינויים שמורה

תיאטרון בית ליסין | מיסודה של ההסתדרות הכללית | פועל בסיוע של משרד המורשת, התרבות והספורט, עיריית תל-אביב-יפו
תיאטרון בית ליסין, רח' ודימנט 101, טלפון משרדים: 03-7256300 | טלפון הקהילה: 03-7255333 | קפקס: 03-5241333 | 03-7256300
www.leslin.co.il

* תפריט חורף חדש *
 קדירת אטריות אודון
פציר מיסו
 עם חזה עוף צלוי *
 בשויה מתוקה
 כדורי בשר ברומב
חלב קוקוס
 צילי ועגבניות
 צ'אודר של פירות ים ותירס

LIBRA
 by mika

ליברה בויבורה 20 להחנות : 03-5298764
 ח'א - ע'ד-י' ותל חיפה 08.00 ועד 22.30
 ארוחות בוקר צהריים וערב

כל המכונות של שופקו וליפ גלם ותוצרת לקוון האייס של MAC - מחננת, נרננת, חנוכה, חנוכה עם אייס - 1 חוץ www.MACCOSMETICS.COM

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

By William Shakespeare

BEIT LESSIN
THEATRE